

manden skal meddele sin Tilstaaelse, er bindende for Udstederen, indtil Sagen er afgjort paa følgende Maade.

§ 7.

Af tvende Gjenparter, der skulle ledsage for nævnte Tilbud, sender Amtmanden den ene til Formanden for den Taxationskommission som, overensstemmende med denne Lovs Kap. IV., vil være udnævnt for vedkommende Amtsraadskreds, med Anmodning om at foranstalte et Møde afholdt. Den anden Gjenpart skal Amtmanden uden Ophold besørge fremlagt til Eftersyn for Fæsterne, som derom skulle underrettes ved Bekjendtgjørelse til Kirkestævne. Inden Udløbet af den paafølgende Februar Maaned skulle saavel samtlige Fæstere i Forening som Godseieren for Formanden opgive, hvem de have valgt til Taxator. Forsømme de dette, foretager Formanden i deres Sted dette Valg og foranstalter det videre Fornødne med Hensyn til Berømmelsen, Indvarslingen og Afholdelsen af Kommissionens Møde, overensstemmende med de nedenstaaende Regler.

For Kommissionen skulle Fæsterne enkeltvis afgive deres Erklæring om, hvorvidt de, uanset om de for Tiden kunne og ville kjøbe, finde de tilbudte Villkaar antagelige. Den, som, skjøndt lovligt varslet, hverken møder eller lader møde, anses at have bifaldet Tilbudet. Antage Fæsterne Betingelserne, eller samtykker Eieren i de Forandringer, som de maatte fordre, tilføres det Fornødne Protokollen under Parternes Haand. Kunne de ikke enes, skal Kommissionen efter foregaaende Undersøgelse afgive sin Kjendelse for, hvorvidt Tilbudet for hver enkelt Fæstegaard, for hvilken mindelig Overenskomst ikke er tilveiebragt, er billigt eller ikke. Naar denne Kjendelse ikke er vedtagen med Enstemmighed i Kommissionen, bortfalder Sagen. Omkostningerne ved Taxationskommissionens Møde bæres af Eieren.

Udskrift af Forretningen eller Forretningerne tilstilles Amtmanden, som for de Gaardes Vedkommende, for hvilket Tilbudet har erholdt Gyldighed enten ved Fæsternes Erklæring eller ved Kommissionernes Kjendelse, uden Ophold lader samme thinglæse paa Eierens Bekostning.

§ 8.

Det Tilbud, der paa for nævnte Maade er læst til Thinge, er bindende saavel for den daværende som for enhver efterfølgende Eier, Besidder eller Bestyrelse af de Fæstegaarde, om hvilke saadan Afgjørelse har fundet Sted, fra Thinglæsningens Dag og indtil 1ste April 1881.

Brugerne af de Gaarde, for hvilke Sagen saaledes er afgjort, kunne ikke fordre sig disse overdragne til Selveiendom efter Taxation førend fra 1ste April 1881. Derimod skal enhver oprindelig eller senere indtraadt Fæster eller Fæsters Enke, saa og Enhver, til hvem de retsgyldigen have overdraget deres Aldkomst, enten i levende Live eller ved testamentarisk Disposition — i sidstnævnte Tilfælde dog kun paa den Betingelse, at han erklærer sig inden 6 Maanedes efter indtraadt Fæsteledighed, — være berettiget til, i Løbet af den Tid, hvori Eieren efter det Foranstaaende er bunden ved sit Tilbud, at fordre sig Gaarden tilfjødret paa de deri fastsatte Villkaar.

Med Hensyn til dem, der have erholdt lovligt Pant i Godset for Tilbudets Thinglæsning, bliver at forholde efter § 24, cfr. § 46.

§ 9.

Naar den Fæster, som efter § 3 kan fordre den i Fæste havende Gaard sig overdragen til Selveiendom, gjør denne Ret gjældende, skal Gaarden med alt dens Tilbehør af Befæstning og Inventarium, forsaavidt samme ikke tilhører Brugeren selv, taxeres til den Værdi, Gaarden vilde have i Handel og Vandel som en fri Eiendomsgaard. Eier Brugere